

[Miljøministeren]

Et af vores problemer er naturligvis her, at vi skal ind i en dialog med landbrugets organisationer, og Det Radikale Venstre har i hvert fald en meget stor erfaring for, at hvis først organisationerne begynder at modarbejde, hvad der sker i Folketinget, så er det altså ekstremt vanskeligt. Vi kan lide det eller ej, men tingene bliver bare ekstremt vanskelige. Det betyder naturligvis ikke, at vi altid skal løbe efter organisationerne, men det betyder, at de ting, vi foretager, kan blive nok så gennemslagskraftige, hvis vi har organisationerne med os. Det gælder naturligvis også en af de organisationer, som står Socialdemokratiet nær.

Jeg skal kommentere de enkelte ordførere ud over, hvad jeg har prøvet at sige mere generelt til den socialdemokratiske ordfører og til ordføreren for Socialistisk Folkeparti.

Til hr. Ahlmann-Ohlén vil jeg sige, at det er rigtigt, at der er tale om rullende planlægning, og der er tale om, at vi får bedre redskaber til at vurdere miljøindsatsen. Det skulle også betyde, at vi kunne sætte noget bedre – også i forbindelse med programmet for renere teknologi – på systemeksport, og det tror jeg er utrolig vigtigt. Det er nemlig ganske rigtigt, at nok har vi en nettoeksport i øjeblikket, men den er ikke så dramatisk stor på miljøområdet, som vi godt kunne ønske os. Det viste den rapport, som kom fra Dansk Metal.

Jeg har ikke nogen umiddelbar opfattelse af, at vi skal investere alle miljökronerne i Polen, men jeg har blot givet det som et eksempel på, at det også er nødvendigt, at østlandene kommer med i forureningsbekæmpelsen, ellers får vi ikke den fornødne effekt for vores penge.

Til fru Hanne Severinsen vil jeg sige, at jeg er helt enig i de betragtninger, fru Hanne Severinsen gør om motivation og den enkeltes adfærd, som også bl.a. hr. Glønborg var inde på, da han talte om det ansvarlige menneske. Det er afgørende, at vi får folk med os, ellers kan vi ikke løse miljøproblemerne.

Spørgsmålet om fosfor i vaskepulver er jo noget, der har været arbejdet en hel del med. Der har også været arbejdet en hel del med, i hvilket omfang vi skulle komme med et egentligt forbud, der fjernede fosfor fra vaskemidlerne.

Vi har ét problem her i landet, som man ikke har alle andre steder, og det er vores meget hårde vand, som skyldes den kalkholdige under-

grund. Vi har erstatningsstoffer for fosfor, men vi kender ikke helt de bivirkninger, de vil have på miljøet, og det er derfor, der har været tøven over for direkte at forbyde fosfor i vaskepulver. Jeg vil også sige, at i det omfang vi nu får de renseanlæg, som renser for fosfor og kvælstof, bliver problemet et andet, og det bliver mindre påkrævet at fjerne fosfor. Men vi står tilbage med nogle problemer i de ikkekloakerede områder, og derfor arbejder vi fortsat med problemet.

Nu jeg er i gang med fosfor, kan jeg måske tage spørgsmålet om forholdet mellem fosfor og kvælstof op og sige to ting om det. Det er rigtigt, at jeg stadig betragter kvælstof som en afgørende faktor, men derudover spiller også forholdet mellem fosfor og kvælstof ind.

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige, at når vi ikke kan gå ind på et rensningsniveau på 0,7 mg/l, sådan som Sverige gør, så hænger det jo altså sammen med vores prioritering, og den kan fru Dorte Bennedsen lide eller ikke lide, men vi har altså valgt 1,5 mg/l i forbindelse med vandmiljøplanen. Det mener vi er den rigtige prioritering, og derfor kan vi ikke umiddelbart tilslutte os, hvad svenskerne siger.

Jeg har i øvrigt den opfattelse, at fordi nogle lande har andre krav, behøver det ikke betyde, at vore krav er forkerte, men det kan være udtryk for en anden prioritering, og derfor gælder det naturligvis hele tiden om også at vurdere de andre landes samlede indsats. Fru Dorte Bennedsen ved også, at der er en noget anden opfattelse af spørgsmålet om fosfor og kvælstof i Sverige, end der er i Danmark.

Til Fremskridtspartiets ordfører, hr. Knud Lind, må jeg sige, at i det mindste var indlægget rimelig kort. Derudover kunne man måske komme med nogle betragtninger om, at hr. Steen Steensen ikke har levet forgæves. Han blev også fremhævet af andre fra Fremskridtspartiet. På en vis måde synes jeg, det er beroligende, at hr. Knud Lind ikke kunne tilslutte sig redegørelsen. Det betyder måske, at helt så galt, som nogle har ment det var, er det måske alligevel ikke.

Det er utroligt, at hr. Knud Lind kan have den opfattelse af miljøproblemerne, som hr. Knud Lind giver udtryk for. Jeg fatter det ganske enkelt ikke. Jeg kan ikke forstå, at et menneske, der både kan se, høre og lugte – og det mener jeg da hr. Knud Lind kan – kan mene, at